

gekocht was door Jules Thoof t vóór zijn huwelijk, te verkopen.

De verkoop geschiedde met de toelating van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge op 24 februari 1969, op vraag van de erfgenamen. De verkoop gebeurde voor notaris Pierre Soenen in het Huis van de Notarissen, Spanjaardstraat 9 in Brugge.

Op maandag 14 april 1939 om 14.30 u. werd de molen ingesteld door de heer Georges Traen, handelaar, wonende Academiestraat in Brugge en voorzitter van het molenkomitee, voor 225.000 F. Maria Thoof t, mede-erfgename, pachtster en molenaarin, weduwe van Julien Onderdonck, wonende te Oostkerke, Eienbroeke 89, maakte gebruik van haar recht van voorkoop en stelde in op haar naam voor dezelfde som. Op 22 april 1969 deed Pierre Vanderhoeft, wonende in Elsene, een hoger bod.

Op 28 mei 1969 werd de molen terug opgeroepen, met als aanvangsprijs 247.500 fr; en na opbod werd hij toegewezen aan de heer Frank De Craeke, wonende in Brugge, voor 411.000 fr, hetgeen uiteindelijk, met de kosten, op 507.530 fr kwam.

In deze aankoop waren begrepen de gebouwen staande op de noordoostkant van de molenwal, waarin voordien door J. Thoof t de mechanische maalderij en een dorsmachine waren ondergebracht.

b/ UITEINDELIJKE RESTAURATIE DOOR

DE HUIDIGE EIGENAAR.

De dorpsmolen was in goede handen terechtgekomen. De heer Frank De Craeke is een groot liefhebber en kenner van molens. Nadat hij op 10 juni 1969 de dorpsmolen had aangekocht, begon hij onmiddellijk schikkingen te treffen om de molen te herstellen.

Spoedig bleek dat het bestek door het molenkomitee ingediend, niet meer bruikbaar was. De heer F. De Craeke deed beroep op architect P. Goethals uit Brugge, voor een nieuwe kostenberekening. In 1970 bevestigde 't Koninklijk Besluit de toelagen voor het herstel van de molen.

Op 10 juli 1970 verscheen in het dagblad Het Volk een artikel waarbij werd vermeld dat de kosten voor restauratie van de dorpsmolen van Oostkerke 725.000 fr beliepen en dat volgende tus-

senkomsten voorzien waren: Staat 60 %, Provincie 20 %, Gemeente 15 % en de eigenaar 5 %.

De herstellingswerken werden toegewezen aan de firma Peel uit Gistel. Nog hetzelfde jaar werden de werken begonnen, die duurden tot in 1973. Volgens het Brugsch Handelsblad van 7 juli 1973 werden pas dan de nieuwe roeden ingezet. We kunnen de herstelling enigzins volgen in "Biekorf" 1970 tot en met 1973, waarin Dr. Chr. Devyt telkenjare de toestand van de molens in West-Vlaanderen in het kort samenvat.

Er zijn ook twee technische beschrijvingen van de molen verschenen: 1° in Kustpatrimonium voor West-Vlaanderen, door Dr. Luc Devliegher, deel 4 "De Zwinstreek" 1970, p. 168-69; 2° in Kunstpatrimonium voor West-Vlaanderen, Dr. Luc De Vliegheer, deel 9, "De Molens in West-Vlaanderen" 1984, p. 172-75.

We kunnen de toekomst van de Dorpsmolen van Oostkerke met vertrouwen tegemoet zien. Het 100-jarig bestaan als stenen windmolen werd in 1974 niet gevierd, maar de restauratie was een feit dat waardevoller is dan een viering.

Deze bijdrage komt eigenlijk 11 jaar te laat, maar beter laat dan nooit! Hoe beter een monument gekend is, hoe meer het gewaardeerd wordt en hoe meer het voortbestaan ervan verzekerd is.

Het voortbestaan van de dorpsmolen, die samen met de kerk en met het kasteel een historisch geheel vormt op Oostkerke, is onze diepste wens.

Met dank: aan de Heer FRANK DE CRAEKE voor inzage van zijn documentatie over de Molens.